

İçine ışıklar sakladığın sabahlar geldi canım
Gün tüm ihtişamıyla uyanacak birazdan.
Yasemen kokan avuçlarınla yıka yüzünü,
Gönlünün kapısını arala ve bekle.
En alıngan haliyle teninden vapurlar geçecek
Ve ben açık bağrının içine sevgimi serpeceğim.
Günaydın şuur altım, suskunluğumun mührünü kıran
Yamaçlarımda mavim, ak sözlerle konuşan
Bakışımı perdeleyen güneş, hissi senedim
Çocukluğumun alnından öpen, evvelim, ebedim.
İçimde insana, içimde zamana, içimde sızıma
Doksan dokuz yarama sunulan deva günaydın.
Günaydın yalnızlığımın ana dili, boynumun borcu
Alnının aklığından ışıkları titreten, gülen yüzüm
Düşlerimde doğurduğum aşk, iyimserlik ışığım
Bir nehir gibi yatağımı dolduran, kıyasız gökyüzüm
Benim olan bir gülümsemeyle güne uyanıyorsun
Bitti denilen yerden yeniden başlıyor her şey.
Kim bilir ne kadar güzelsindir dünden ve ben
Elbette ki daha çok seviyorum seni geçmiş her günden...